

Άρθρο 20 παρ. 8 του Π.Δ. 410/1988**ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΣΕ ΕΝΙΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ, ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΜΕ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ, ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ****ΑΡΘΡΟ 20**

(Άρθρα 22-23 Ν. 993/1979 και άρθρα 272- 273 Ν. 1188/1981, όπως αντικαταστάθηκαν με άρθρο 2 Ν. 1288/1982 - Άρθρο 19 παρ. 1-2 Ν. 1586/1986 - Άρθρο 23 παρ. 7-8 Ν. 1735/1987).

Κανονική άδεια

1. Ο προσλαμβανόμενος, μετά τη συμπλήρωση δώδεκα μηνών (βασικός χρόνος συνεχούς απασχόλησης στην υπηρεσία που προσλαμβάνεται, δικαιούται, για κάθε ημερολογιακό έτος, κανονική άδεια απουσίας με πλήρεις αποδοχές είκοσι τέσσερις (24) εργάσιμες ημέρες και αν εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομάδας είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες, χωρίς να υπολογίζεται σε αυτές η ημέρα της εβδομάδας κατά την οποία δεν απασχολείται λόγω του εφαρμοζόμενου συστήματος εργασίας.

Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μια εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης επί πλέον του βασικού χρόνου των δώδεκα μηνών και μέχρι είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες για τους μισθωτούς με σύστημα πενθήμερης εβδομάδας εργασίας μέχρι είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες.

Η υπηρεσία στην οποία ανήκει ο μισθωτός χορηγεί υποχρεωτικά την κανονική άδεια που δικαιούται για κάθε ημερολογιακό έτος και σε περίπτωση που ο μισθωτός δεν την έχει ζητήσει.

Η λήψη της άδειας είναι υποχρεωτική για το μισθωτό. Η μη χορήγηση, ο περιορισμός ή ανάκληση της κανονικής άδειας επιτρέπεται μόνο για την αντιμετώπιση εκτάκτων ή εξαιρετικών υπηρεσιακών αναγκών.

Ο μισθωτός δικαιούται αποζημίωση, αν δε του χορηγηθεί για οποιοδήποτε λόγο η κανονική του άδεια που δικαιούται για κάθε έτος, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Ο εργοδότης καταβάλλει στο μισθωτό ως αποζημίωση τις αντίστοιχες αποδοχές των ημερών άδειας που δεν χορηγήθηκαν, προσαυξημένες κατά 25%.

Μισθωτός με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αόριστου χρόνου δικαιούται, αντί για αποζημίωση, να κάνει χρήση της κανονικής άδειας που δεν του χορηγήθηκε μέσα στο επόμενο έτος.

2. Σε περίπτωση διαλείπουσας εργασίας ή εκ περιτροπής εργασίας, σύμφωνα με τη σύμβαση εργασίας, ο μισθωτός δικαιούται, μετά τη συμπλήρωση δωδεκάμηνης σχέσης εργασίας, κάθε ημερολογιακού έτους, άδεια με αποδοχές ίση με το ένα δωδέκατο της άδειας που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο ή άλλη ειδικότερη διάταξη, για κάθε μήνα κατά τον οποίο απασχολήθηκε μετά την πρόσληψή του, αν πρόκειται για άδειά του χορηγείται για πρώτη φορά, ή μετά τη λήψη της άδειας του προηγούμενου έτους, μέχρι την ημέρα έναρξης της άδειας.

Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου σαν μήνας λογίζονται είκοσι πέντε (25) ημέρες απασχόλησης. Αν προκύπτει, κατά τον υπολογισμό αυτής της παραγράφου, κλάσμα χρόνου άδειας που υπερβαίνει τη μισή ημέρα, το κλάσμα στρογγυλοποιείται σε ολόκληρη ημέρα.

3. Ο μισθωτός δικαιούται από τον εργοδότη του, σε περίπτωση λύσης της σχέσης εργασίας με οποιοδήποτε τρόπο ή λήξης της εποχιακής απασχόλησής του πριν συμπληρώσει δωδεκάμηνο στη σχέση εργασίας, δύο (2) ημερομίσθια για κάθε μήνα απασχόλησής του σ' αυτόν τον εργοδότη, ανεξάρτητα από τυχόν οφειλόμενη σ' αυτόν αποζημίωση για άλλο λόγο. Για απασχόληση μικρότερη από ένα μήνα καταβάλλεται ανάλογο κλάσμα.

Για την εφαρμογή των προηγούμενων εδαφίων, προκειμένου για μισθωτούς που παρέχουν εργασία εκ περιτροπής ή διαλείπουσα, σαν μήνας λογίζονται είκοσι πέντε (25) ημέρες απασχόλησης.

4. Αν λυθεί η σχέση εργασίας μισθωτού με οποιοδήποτε τρόπο, πριν λάβει την κανονική άδεια που του οφείλεται, ο μισθωτός δικαιούται τις αποδοχές τις οποίες θα έπαιρνε, αν του εχορηγείτο η άδεια.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται στα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται :

α) Ο Ν. 4469/1965 "Περί χορηγήσεως αποδοχών αδειάς και επιδόματος αδειάς εις τους εργατοτεχνίτας οικοδόμους".

β) Η παρ.5 του άρθρου 3 του Ν. 4504/1966 "Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της Εργατικής Νομοθεσίας και περί ετέρων τινών διατάξεων".

6. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται στο προσωπικό αυτό οι κείμενες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας (Α.Ν. 539/1945, όπως αυτός ισχύει).

7. Οι διατάξεις, που ισχύουν για τη χορήγηση κανονικής άδειας απουσίας σε μόνιμους δημοσίους πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους που υπηρετούν σε υπηρεσίες παραμεθόριες, εφαρμόζονται και στο προσωπικό του Κεφαλαίου αυτού.

8. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν έχουν εφαρμογή στους εκπαιδευτικούς λειτουργούς με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και στους μισθωτούς που δικαιούνται κατά τις κείμενες διατάξεις διακοπές εργασίες.

Στους πιο πάνω μπορεί να χορηγηθεί κανονική άδεια απουσίας με αποδοχές για επτά (7) το πολύ εργάσιμες ημέρες κατ` έτος για λόγους εξαιρετικής ανάγκης.